

ПАМ'ЯТІ ЯРОСЛАВИ ШЕКЕРИ (1982–2019)

17 червня 2019 року відійшла у засвіти знавець китайської літератури та філософії, поетка, філологиня та одна із перших перекладачок китайської філософської поезії українською мовою Ярослава Шекера.

Ярослава закінчила Інститут філології Київського університету імені Тараса Шевченка. Спершу працювала асистентом у цьому інституті, а пізніше – доцентом на кафедрі китайської, корейської та японської філології.

Ярослава була талановитою науковицею, котра брала участь у багатьох конференціях, зокрема у Львові, Санкт-Петербурзі, Гданську, Єревані, Тбілісі, Вільнюсі, Софії.

Її доповіді завжди вирізнялися скрупульозністю, були цікавими й спричиняли жваве обговорення. Ярослава була постійною учасницею Всеукраїнської науково-практичної конференції «На шляху до синтезу філософії, науки та релігії», яка щодва роки відбувається у Львівській політехніці. У листуванні з нею я відчував, наскільки вона сумлінно готується до виступу, наскільки старається, щоб її доповідь була цікавою та змістовною. Ось теми її доповідей на цих конференціях: «Буття даоського адепта за “Книгою Жовтого Дворика” (“Хуантінцзін”) та східні практики» (2019), «Китайський міф про створення світу і філософія даосизму» (2017), «Аспекти східного езотеризму» (2015), «Філософське осмислення буття митцями Чань (на прикладі

китайського поета VIII ст. Хань Чаня)» (2013). Усі тези доповідей Ярослави опубліковано у збірниках конференції за відповідні роки.

Ярослава активно перекладала з китайської на українську мову. Переклала з китайської мови дванадцять поетичних збірок. Також писала власні вірші та видала дві збірки: «Кольорова тиша» (1998) та «Межі двома стінами жита» (2004).

Завдяки своїм художнім перекладам китайської літератури, поезії Ярослава наблизила її до українців. Була укладачкою «Хрестоматії китайської літератури (від найдавніших часів до III ст. н. е.)» (2008, у співавторстві з Коломієць Н. В.), «Хрестоматії китайської літератури (III–VI ст.)» (2010), авторкою навчального посібника «Китайська література VII–XIII ст.» (2013).

Ярослава захоплювалася народним мистецтвом, займалася писанкарством, робила витинанки. Вміла грати на сопілці та дрімбі. Вона була відкритою, світлою та широкою людиною. Проявляла зацікавленість духовністю. Сама намагалася відчути, що таке духовність, тому зверталася до різноманітних духовних практик й завжди ділилася своїми переживаннями та відчуттями. Під час неодноразового перебування у Львові Ярослава завжди ділилася своїм духовним досвідом.

Світла пам'ять про Ярославу Шекеру збережеться поміж її знайомих, однодумців та друзів.

Ігор Карівець